

ทำที่

วันที่ 26 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2550

เรื่อง นายกรัฐมนตรี ,คณะรัฐมนตรี,ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ,สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมาย,ไม่ถูกต้องตามขั้นตอนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.
2550

เรียน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ข้าพเจ้าเข้าถึงเอดส์กับพวกรวม 4 คน (รายละเอียด ชื่อ อายุ อาชีพ และที่อยู่ผู้ร้องเรียน ปรากฏ
ตามบัญชีรายชื่อผู้ร้องเรียนเอกสารแนบท้ายหมายเลข 1)

ผู้ร้องเรียนที่ 1 เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ใช้ชื่อว่า “ มูลนิธิ
เข้าถึงเอดส์ ” โดยมีนางคาราวรรณ ชรรมภ์ เป็นประธานรายละเอียดข้อบังคับวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ
เข้าถึงเอดส์ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารแนบท้ายหมายเลข 2

ในการนี้ผู้ร้องเรียนที่ 1 ได้มอบอำนาจให้นายนิมิตร เทียนอุดมเป็นผู้ดำเนินการร้องเรียน
รายละเอียดปรากฏตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารแนบท้ายหมายเลข 3

ผู้ร้องเรียนที่ 2 เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ใช้ชื่อว่า มูลนิธิ ชีว
วิถี” โดยมีนายเริงชัย ต้นสกุล เป็นประธาน รายละเอียดข้อบังคับวัตถุประสงค์ของมูลนิธิชีววิถี
ปรากฏตามสำเนาเอกสารแนบท้ายหมายเลข 4

ในการนี้ผู้ร้องเรียนที่ 2 ได้มอบอำนาจให้นายวิฑูรย์ เลี่ยนจำรูญ เป็นผู้ดำเนินการร้องเรียน
รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารแนบท้ายหมายเลข 5

ผู้ร้องเรียนที่ 3 เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ใช้ชื่อว่า “
มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ” โดยมีนางสาวจิราพร ลิ้มปานานนท์ เป็นประธานรายละเอียดข้อบังคับวัตถุประสงค์
ของมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ปรากฏตามสำเนาเอกสารแนบท้ายหมายเลข 6

ในการนี้ผู้ร้องเรียนที่ 3 ได้มอบอำนาจให้นางสาวสารี อ๋องสมหวัง เป็นผู้ดำเนินการร้องเรียน
รายละเอียดปรากฏตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารแนบท้ายหมายเลข 7

ผู้ร้องเรียนที่ 4 เป็นเกษตรกร ข้าราชการบำนาญ และเป็นประธานกลุ่มศึกษาข้อตกลงเขตการค้าเสรี
ภาคประชาชน

ในการร้องเรียนทั้งหมด ได้มอบอำนาจให้นายนิตินธร ลำเหลือ เป็นผู้ร้องเรียนแทน
รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายหมายเลข 8

ผู้ร้องเรียนที่ 1 ถึง 3 เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ดำเนินกิจกรรมในด้านการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ทั้งในฐานะที่เป็นเกษตรกร เป็นผู้ป่วย ผู้บริโภค รวมตลอดถึงการปกป้องคุ้มครองสิทธิของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนการปกป้องรักษาทรัพยากรชีวภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ดำเนินการศึกษา ติดตามนโยบายและการกระทำของหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของผู้ร้องเรียนในทุก ๆ ด้านและหากกรณีในประเทศไทยจะต้องลงนามเขตการค้าเสรีกับประเทศอื่น รวมทั้งการลงนามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ผู้ร้องเรียนที่ 1 – ที่ 3 ได้รวมตัวกับประชาชนจากหลากหลายอาชีพก่อตั้งองค์กรภาคประชาชนโดยใช้ชื่อว่า “ กลุ่มศึกษาเขตการค้าเสรีภาคประชาชน “ ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2548 โดยมีเกศฯหญิงสำลี ใจดี ผู้ร้องเรียนที่ 4 เป็นประธานกลุ่ม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการตรวจสอบนโยบายและกระบวนการเจรจาตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ โดยมีสถานที่ทำการตั้งอยู่เลขที่ 125/356 หมู่ 3 หมู่บ้านนาธิป ซอย 2 ถนนรัตนวิบูลย์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี หมายเลขโทรศัพท์ 25-985-3837-8 หมายเลขโทรสาร 02-985-3836 email : infoftawatch.org , WWW.FTAWATCH.org ซึ่งองค์กรดังกล่าวเป็นที่รับรู้รับทราบโดยทั่วไปของประชาชน , สื่อมวลชน และเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ โดยปรากฏตามบรรดาสรรพเอกสารการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การประสานงาน การร้องเรียน การโต้แย้ง ทั้งระหว่างหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ สื่อสารมวลชน และประชาชนโดยทั่วไป โดยตลอดการดำเนินกิจกรรมที่ผ่านมา ผู้ร้องเรียนที่ 4 ในฐานะประธานกลุ่มเป็นผู้ดำเนินการเนื่องจากความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับทรัพยากร ชีวภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยทั่วไป ทั้งในฐานะเกษตรกร , ผู้บริโภค , ผู้ป่วย และโดยประการสำคัญ คืออำนาจอธิปไตยของประเทศไทย ผู้ร้องเรียนทั้งหมดทั้งในฐานะองค์กรและตัวบุคคลที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว จึงเป็นผู้ได้รับความเสียหายหรืออาจจะได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น ซึ่งได้กระทำในฐานะที่เป็นฝ่ายบริหาร ใช้อำนาจทางบริหารของรัฐตามมาตรา 3 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่งผู้ร้องเรียนได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการคัดค้านชี้แจงเพื่อให้นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ยุติการกระทำดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความเสียหายที่จะเกิดขึ้น แต่ก็ไม่สามารถหยุดการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ จึงได้ดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลปกครอง แต่เนื่องจากเป็นการกระทำการในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ คดีดังกล่าวจึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ซึ่งในการฟ้องร้องดังกล่าวศาลปกครองไม่สามารถพิจารณาถึงความเดือดร้อนเสียหายหรือการใช้อำนาจนั้นได้ใช้อำนาจให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมหรือไม่ เนื่องจากไม่อยู่ในอำนาจที่ศาลปกครองจะ

สามารถพิจารณาพิพากษาได้ ผลจากการกระทำดังกล่าวได้สร้างภาระให้เกิดกับผู้ร้องเรียนและประชาชน โดยทั่วไปเกินสมควร รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำฟ้องศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ 628/2550 และคำสั่งที่ 178/2550 ศาลปกครองสูงสุด เอกสารแนบท้ายหมายเลข 9 ซึ่งข้าพเจ้าขอให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือฉบับนี้ด้วย

ในฐานะประชาชนคนไทยผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค ย่อมได้รับความคุ้มครองและมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีหน้าที่ป้องกันประเทศ รักษาผลประโยชน์ของชาติและปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผู้ร้องเรียนทั้งหมดเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มิได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรม ทั้งไม่ยึดถือปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีมีมติเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2550ว่าจะไม่นำเสนอความตกลง JTEPA เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาและให้มีหนังสือทางการทูตแจ้งความพร้อมในการปฏิบัติตาม JTEPA ภายในวันที่ 2 ตุลาคม 2550 เพื่อให้มีผลบังคับในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 และกรณีวันที่ 2 ตุลาคม 2550 ได้ดำเนินการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตกับฝ่ายญี่ปุ่นอันเป็นการกระทำการแสดงเจตนาผูกพันความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นอกจากจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักนิติธรรมแล้วยังคงมีหน้าที่เช่นเดียวกับข้าพเจ้าตามที่กล่าวไว้ข้างต้น

บัดนี้ ผู้ร้องเรียนได้รับทราบเกี่ยวกับการกระทำและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีซึ่งกระทำการในฐานะฝ่ายบริหาร ซึ่งจะทำให้ผู้ร้องเรียนและประชาชนไทยทั่วประเทศได้รับความเดือดร้อนและเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องมาจากการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรี ตามรายละเอียด ดังนี้

เรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (Japan-Thailand Economic Partnership Agreement : JTEPA เป็นผลมาจากเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549 กระทรวงการต่างประเทศได้นำเสนอเรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (Japan-Thailand Economic Partnership Agreement : JTEPA) เข้าสู่การพิจารณาในคณะรัฐมนตรี โดยคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบผลการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ต่อมาในวันที่ 3 เมษายน 2550 นายกรัฐมนตรี ได้ลงนามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น กับนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น โดยในโอกาสเดียวกันได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่น ซึ่งการกระทำดังกล่าวต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับชั่วคราว พ.ศ. 2549 ซึ่งใช้บังคับ

อยู่ขณะนั้น รายละเอียดปรากฏตามสรุปเหตุการณ์และสาระสำคัญของการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย – ญี่ปุ่นและหนังสือที่ กต.1305/2007,ที่กต.1305/2021เอกสารแนบท้ายหมายเลข 10 และ 11

ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ประกาศบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2550 โดยมีสาระสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันของประชาชนชาวไทย ในการธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชและความมั่นคงของชาติ ค้ำครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยอย่างเป็นรูปธรรม โดยเมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วได้ดำเนินการจัดให้มีการออกเสียงประชามติเพื่อให้ความเห็นชอบ ผลปรากฏว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยเสียงข้างมากเห็นชอบให้นำร่างรัฐธรรมนูญพ.ศ. 2550 มาบังคับใช้ เพื่อความสมัครสมานเป็นเอกฉันท์ในอันที่จะปฏิบัติตามและพิทักษ์รักษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อธำรงคงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นนับแต่วันที่ประกาศ มีผลให้รัฐบาล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องถือปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 78 ที่บัญญัติว่า “รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้ (1) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศชาติอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

ดังนั้นในการดำเนินการเกี่ยวกับการทำสัญญาใดที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 ซึ่งได้กำหนดขึ้นตอนไว้ดังนี้

1. ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย ตามมาตรา 190 วรรคสาม
2. ในการดำเนินการเกี่ยวกับการทำสัญญาใดที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรคสอง
3. เมื่อลงนามในหนังสือสัญญาตามวรรคสองแล้ว ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันคณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้น และในกรณีที่การปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาด

- ย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็วเหมาะสม และเป็นธรรม ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรค 4
4. ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า หรือการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้ประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้นและประชาชนทั่วไป ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรค 5
 5. ในกรณีที่มีปัญหาตามวรรคสอง ให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาด โดยให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 154 (1) มาใช้บังคับกับการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรค 6

จากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น เพื่อขอความเห็นชอบ ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรค 3

ซึ่งในส่วนของขั้นตอนนี้ มาตรา 305 (5) บัญญัติไว้ว่ากรณีที่หากมีการดำเนินการตามหนังสือสัญญาที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ให้เป็นอันใช้ได้ นั้น และมีให้นำบทบัญญัติมาตรา 190 วรรค 3 มาบังคับใช้ แต่ให้นำบทบัญญัติมาตรา 190 วรรค 3 มาใช้บังคับกับการดำเนินการที่ยังค้างอยู่และต้องดำเนินการต่อไป ขั้นตอนในส่วนนี้เมื่อปรากฏว่าขั้นตอนดังกล่าวได้ผ่านพ้นมาแล้ว ก่อนรัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้บังคับจึงถือเป็นข้อยกเว้นตามบทเฉพาะกาล จึงไม่ต้องดำเนินการ

ขั้นตอนที่สอง ในการดำเนินการเกี่ยวกับการทำสัญญาใดที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรค 2 ซึ่ง เมื่อพิจารณาตรา 190 วรรคสองที่บัญญัติว่า “หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของ

ประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว” การตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ไทย – ญี่ปุ่น เป็นหนังสือสัญญา ซึ่งหนังสือสัญญาดังกล่าวมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่าง กว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ตาม รายละเอียดคำฟ้องของศาลปกครองที่อ้างถึง ดังนั้นจึงต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้รัฐสภา จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

ซึ่งในส่วนของขั้นตอนนี้ การที่จะมีการดำเนินการอันจะมีผลกระทบได้นั้นคือการแสดงเจตนา ผูกพันซึ่งเป็นการแสดงเจตนาเพื่อให้มีผลใช้บังคับ ซึ่งก่อนที่จะมีการแสดงเจตนาดังกล่าว รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 190 วรรค 2 กำหนดขั้นตอนต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้รัฐสภาจะต้อง พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการ แลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตกับฝ่ายญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาผูกพันอันจะมีผลใช้ บังคับในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 เป็นระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ประกาศใช้บังคับแล้ว ซึ่ง แท้จริงแล้วการดำเนินการดังกล่าวต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 โดยต้อง ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาก่อนการแสดงเจตนาผูกพัน เมื่อไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ จึง เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีดังกล่าวไม่สามารถนำมาตรา 305 (5) มาเป็นข้อยกเว้นได้ เนื่องจากการ เริ่มดำเนินการความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ไทย – ญี่ปุ่น ซึ่งขณะนั้นใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราว พ.ศ. 2549 เป็นการดำเนินการที่ยังอยู่ในระหว่าง การริเริ่ม การตัดสินใจ การเจรจา การยอมรับ และการลงนาม รับรองความถูกต้อง ซึ่งอยู่ในการจัดทำหรือดำเนินการ จึงเป็นอันใช้ได้ไม่ตกเป็นโมฆะ ตาม มาตรา 305 (5) เนื่องจากเจตนารมณ์ของมาตรา 305 (5) บัญญัติมาเพื่อให้การกระทำหรือดำเนินการตามหนังสือที่ได้ ดำเนินการไปแล้วก่อนวันประกาศรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นอันใช้ได้ แต่เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2550 คณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายบริหารกลับได้มีการแสดง เจตนาผูกพัน เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550 ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ประกาศใช้แล้ว เมื่อไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ การกระทำความดังกล่าวจึงต้องตกเป็นโมฆะ เนื่องจากขัดแย้งและไม่ ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 6 บัญญัติให้ “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใด ของกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” จึงต้อง ยึดถือตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 โดยต้องมีการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน

ขั้นตอนที่สาม ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีความผูกพัน คณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถ เข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้น และในกรณีที่การปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิด

ผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไข หรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็วเหมาะสมและเป็นธรรม ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรค 4

แต่ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา 190 วรรค 2 และ วรรค 4 ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวไม่สามารถยกเว้นได้ตามมาตรา 305 (5) เพราะเป็นหน้าที่ดำเนินการของคณะรัฐมนตรีแล้วนับแต่วันประกาศรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 วันที่ 24 สิงหาคม 2550 ซึ่งคณะรัฐมนตรีเองก็มีระยะเวลาเพียงพอในการดำเนินการก่อนมีการแสดงเจตนาให้มีความผูกพัน เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550 เมื่อความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย – ญี่ปุ่น เป็นหนังสือสัญญาอันมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ตามมาตรา 190 วรรคสอง และก่อนมีการแสดงเจตนาผูกพัน ต้องดำเนินการตามมาตรา 190 วรรค 4 ก่อน โดยบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญดังกล่าวมิได้รับการยกเว้นตามที่บัญญัติในบทเฉพาะกาล อีกทั้งเป็นบทบัญญัติที่ต้องปฏิบัติตามนับแต่วันที่มีการประกาศใช้ดังที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีละเลยไม่ปฏิบัติตามก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีความผูกพัน มติและการแสดงเจตนาให้มีความผูกพัน โดยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขั้นตอนที่สี่ เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนที่ ๑-๓ แล้ว นายกรัฐมนตรีจึงจะสามารถเป็นตัวแทนคณะรัฐมนตรีใช้อำนาจฝ่ายบริหารในการทำสัญญาผูกพันในขั้นตอนเจตนาผูกพัน ได้ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

ขั้นตอนที่ห้า เป็นการควบคุมโดยให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า หรือการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้ประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้นและประชาชนทั่วไป ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรค 5

และเมื่อพิจารณาตามความตกลงเพื่อการปฏิบัติตามระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลญี่ปุ่นตามข้อ 12 ของความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ ซึ่งลงนามที่กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2550 ในบทที่ 15 บทบัญญัติสุดท้าย ข้อ 58 การปฏิบัติตาม ได้บัญญัติว่า “ความตกลงฉบับนี้จะต้องได้รับการปฏิบัติตามโดยความตกลงพื้นฐาน และกฎหมายและข้อบังคับซึ่งมีผลบังคับใช้ภายในประเทศของภาคีแต่ละฝ่ายและภายในทรัพยากรเท่าที่มีอยู่ของภาคีแต่ละฝ่าย” เมื่อปรากฏว่าความตกลงดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เนื่องจากได้ประกาศใช้บังคับก่อนมีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตเพื่อแสดงเจตนาผูกพันใน

วันที่ 2 ตุลาคม 2550 ดังนั้นความตกลงดังกล่าวจึงไม่สามารถใช้บังคับได้เนื่องจากยังไม่ได้ปฏิบัติตาม ขั้นตอนของรัฐธรรมนูญ มาตรา 190 ตามบทที่ 15 บทบัญญัติสุดท้าย ข้อ 58 การปฏิบัติตาม รายละเอียดปรากฏตามสำเนาความตกลงเพื่อการปฏิบัติตามระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลญี่ปุ่นตาม ข้อ 12 ของความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ เอกสารแนบท้ายหมายเลข 12

เนื่องจากการที่คณะรัฐมนตรีมีมติและนายกรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายบริหารได้ดำเนินการแลกเปลี่ยน หนังสือทางการทูตกับฝ่ายญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาผูกพันอันจะมีผลใช้บังคับในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 โดยมีได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ในส่วน ของขั้นตอนที่สองที่กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาก่อนการแสดงเจตนาผูกพัน และขั้นตอน ที่สามที่ต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับ หนังสือสัญญานั้น ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย ก่อน แสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติที่จะไม่นำเสนอความตกลง JTEPA เพื่อขอความเห็นชอบและนายกรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายบริหารกระทำการแสดงเจตนาผูกพันโดยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน การกระทำและมติดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเหตุที่ผู้ร้องเรียนได้มาร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภานั้น เนื่องจากเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีนั้น เป็น ตำแหน่งที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินมีผลผูกพันทั้งในทางการบริหารและกฎหมาย รวมทั้งมีผลต่อการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งประเทศประการสำคัญผู้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีต้องเป็นผู้ที่กระทำหน้าที่ในการรับสนองพระบรมราชโองการตาม บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เนื่องจากบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 190 วรรค หนึ่ง บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบ สึก และสัญญาอื่น กับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ” ประกอบกับมาตรา 3 บัญญัติ “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” การใช้อำนาจในการกระทำความตกลงหุ้นส่วน เศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งถือว่าเป็นการทำสัญญาอื่นๆ ตามมาตรา 190 วรรคหนึ่ง โดยแท้จริงเป็นอำนาจของ พระมหากษัตริย์ซึ่งคณะรัฐมนตรีใช้อำนาจแทนตามมาตรา 3 ซึ่งการกระทำใช้อำนาจโดยไม่ปฏิบัติตาม รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 อันมีผล ผูกพันต่อการบริหารราชการแผ่นดินและอาจมีผลเสียหายกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาว ไทยทั้งประเทศ หากผู้ที่ทำหน้าที่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดินและอาจเป็นที่ระคายเคืองเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งไม่สามารถเยียวยาแก้ไขได้

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นได้ว่าการที่คณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีได้แสดงเจตนาผูกพันในหนังสือความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ในวันที่ 2 ตุลาคม 2550 และมีผลบังคับใช้สมบูรณ์ภายใน 30 วัน คือในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 จึงเป็นการกระทำที่ขัดกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าตลอดจนประชาชนชาวไทยและประเทศชาติได้รับความเสียหายจากการกระทำของคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีที่ทำให้ประเทศชาติ ต้องสูญเสียผลประโยชน์และก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศ และประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ดังนั้นข้าพเจ้า ขอเรียกร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพื่อตรวจสอบการกระทำของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

โดยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

นายกรัฐมนตรีมีสิทธิและหน้าที่ทั้งที่เป็นประชาชนชาวไทย และมีหน้าที่ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ โดยต้องปฏิบัติตามแนวนโยบาย ได้แก่แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ตามมาตรา 78 ที่ต้องดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ นโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายด้านความมั่นคงของรัฐ นโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีทางปัญญา และพลังงาน โดยใช้อำนาจฝ่ายบริหารแทนพระมหากษัตริย์ เนื่องจากมาตรา 3 บัญญัติให้ “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี” แต่เนื่องจากอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย จึงต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา 26 ที่บัญญัติว่า “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” มาตรา 29 บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้....” และมาตรา 6 บัญญัติให้ “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” ดังนั้นนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นตัวแทนในการใช้อำนาจอธิปไตยของชนชาวไทย ซึ่งมีหน้าที่ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ และอยู่ภายใต้บังคับที่ต้องปฏิบัติตามแต่ปรากฏว่าในการดำเนินการในเรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น นายกรัฐมนตรีได้กระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้อย่างชัดเจน ทั้งการ

กระทำได้กล่าวอ้างแสดงให้เห็นถึงการไม่เคารพไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรี สิทธิ เสรีภาพของประชาชนที่รัฐธรรมนูญได้รับรองคุ้มครองไว้ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของนักเรียนและประชาชนอย่างร้าย

สถานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยตามมาตรา 122 จึงต้องเคารพในสิทธิ เสรีภาพของชนชาวไทยตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ อีกทั้งก่อนเข้ารับหน้าที่ก็ได้ให้คำปฏิญาณ ว่าในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน **ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ** ดังนั้นในการดำเนินการความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น แม้สถานิติบัญญัติแห่งชาติชุดปัจจุบันจะมาจากการแต่งตั้งของ คมช. แต่ก็ได้รับการโปรดเกล้าจากองค์พระมหากษัตริย์และประชาชนก็ได้ให้การยอมรับ จึงต้องถือว่ามีการหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ กรณีดังกล่าว แม้ฝ่ายบริหารจะไม่ส่งเรื่องดังกล่าวมาให้พิจารณา แต่เมื่อเรื่องดังกล่าวเกี่ยวกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและผลประโยชน์ของชาติก็เป็นหน้าที่ของสถานิติบัญญัติแห่งชาติที่จะต้องทำการตรวจสอบเพื่อ**รักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ** ตามที่ได้ปฏิญาณไว้ แต่กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏว่าสถานิติบัญญัติได้ตรวจสอบการบริหารงานของ นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด จึงถือว่าไม่ปฏิบัติหรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ก่อให้เกิดผลกระทบความเสียหายต่อสิทธิของนักเรียนและประชาชนโดยทั่วไปอย่างร้ายแรง อันมีผลต่อความมั่นคงของประเทศชาติจึงขอผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้โปรดตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของ ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและไม่ใช้อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ข้าพเจ้าในฐานะประชาชนชาวไทยขออาศัยสิทธิตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังนี้

มาตรา 3 ที่ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย.....

มาตรา 26 (ที่บัญญัติ “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”)

มาตรา 28 (...บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้และบุคคลย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ได้โดยตรง..”)

มาตรา 43 (“บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม)

มาตรา 57 (บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รั่ววิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต)

มาตรา 62 (บุคคลย่อมมีสิทธิติดตามและร้องขอให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่รัฐ)

มาตรา 67 สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมร่วมกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษาและการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ และในความคุ้มครองส่งเสริมและรักษาคุณภาพชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม และวรรคสอง ..การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษา ...และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน.....)

มาตรา 212 (บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้)

และหน้าที่ที่ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ รวมทั้งมีหน้าที่ป้องกันประเทศ รักษาผลประโยชน์ของชาติและปฏิบัติตามมาตรา 70 แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550

ผู้ร้องเรียนขออาศัยสิทธิและหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพื่อขอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้โปรดตรวจสอบ สอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น หากพบว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอโปรดได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องเรียนดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนและยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้วินิจฉัยชี้ขาดกรณีการดำเนินการตามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่นเป็นกรณีที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 190 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หรือไม่ โดยให้ถือว่าการแสดงเจตนาผูกพันที่กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550 อันจะมีผลบังคับใช้สมบูรณ์ภายใน 30 วัน คือในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้มีผลเป็นโมฆะ เนื่องจากมาตรา 6 บัญญัติให้ “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” และขอให้วินิจฉัยว่ามติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2550 ที่จะไม่นำเสนอความตกลง JTEPA เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา และให้มีหนังสือทางการทูต และแจ้งความพร้อมในการปฏิบัติตาม JTEPA ภายในวันที่ 2 ตุลาคม 2550 เป็นมติไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้คณะรัฐมนตรีปฏิบัติตามมาตรา 190 ที่บัญญัติให้รัฐสภาเห็นชอบก่อนการแสดงเจตนาผูกพัน ตามมาตรา 190 วรรค 2 และขอให้คณะรัฐมนตรี

ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญโดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญา และในกรณีที่การปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็วเหมาะสมและเป็นธรรม ตามที่บัญญัติในมาตรา 190 วรรค 4 ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันต่อไป อันเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนร่วมและความมั่นคงของประเทศชาติ

อนึ่ง เนื่องจากตามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น จะมีผลบังคับในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2550 ผู้ร้องเรียนจึงขอความกรุณาท่านได้โปรดพิจารณาเรื่องนี้เป็นการเร่งด่วนฉุกเฉินอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ซึ่งกรณีดังกล่าวหากมีผลบังคับแล้วจะยากแก่การแก้ไขเยียวยาอย่างยิ่ง

จึงเรียนมาโปรดพิจารณา

ขอแสดงความเคารพ

ผู้รับมอบอำนาจผู้ร้องเรียนที่ 1-4

(นายนิติธร ล้ำเหลือ)